

יש בפרידה מ-פרידה טעם של הקלה ואנחת רווחה כי בא גואל לסבלה - אך צריך לזכור כאז כן עתה - כי פרידה וצבי ז"ל הקימו להם בית חמים ומשפחה קרובה כאן בעמק - טופהילה ולידיה בתל קציר עם הנכדים, ועמוס ואירית עם הבנות מורן ורווית עם החתן דוד נחמד ועם 3 נינים כאן באשדות. עם איציק ואסתי ועוד ארבעה נכדים תמיר, רונן, רז ורעות - כאן באשדות יעקב.

פרידה ידעה כל חייה חיים זוגיים טובים ורכים, מאז שנפטר צבי - היתה פוסעת ומהלכת בין המשפחות ונושמת נחת של הדור הבא - משכשלו רגליה ונגמר לה הכח - היתה יושבת בבית ומחכה לביקורים של הנכדים, של הנינה ארבל של הנינים החדשים ושוב לוקחת אויר וממשיכה.

המשפחה שסביבה היתה כח שלה לעתיד לבוא.

עכשיו - שכבר ידעה על חתונות של נכדיה - כאילו אמרה לעצמה - "נו הגיעה שעת הפרידה, מספיק ליי" מסרה נשמתה לבורא וברכה את משפחתה לאושר עד עצם היום הבא.

אין יותר פרידה באשדות - שם נדיר מון הוותיקים, גם הקלנועית הזוגית כבר לא מובילה את פרידה וצבי ז"ל, גם בית אחדות יחסר אותך.

צריך לזכור כאז כן עתה - כי בכל פרידה זולגות דמעות ויש צער וכאב על הנצח שתמיד מנצח.

למרות ההקלה, למרות אנחת הרווחה - על קץ היסורים.

בפרידה הזו - נאמר שלום לך פרידה,

וכל בניך וכלותיך, נכדיך נכדותיך - וגם כל הנינים והנינות יזכרו אותך לטוב עדי עד.

שרה'יה